

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 1052/105/2014

DECIZIA NR.1371

Ședința publică din data de 7 mai 2015

Președinte - Nițu Teodor
Judecători - Stan Aida Liliana
- Duboșaru Rodica
Grefier - Streche Ana-Eliza

S-au luat în examinare recursurile declarat de reclamanta IONESCU CRISTINA OANA, cu domiciliul în Câmpina, str. Simion Bărnuțiu nr. 8, județul Prahova și pârâta DIRECȚIA GENERALĂ DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI PROTECȚIA COPILULUI PRAHOVA- CONSILIUL JUDEȚEAN PRAHOVA cu sediul în Ploiești, șos. Vestului nr. 14-16, județul Prahova, împotriva încheierii pronunțate în data de 15 ianuarie 2015 de Tribunalul Prahova, în contradictoriu cu MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI, PROTECȚIEI SOCIALE ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE cu sediul în București, str. Dem. I. Dobrescu nr. 2-4, sector 1, MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI, PROTECȚIEI SOCIALE ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE-AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PERSOANELE CU HANDICAP cu sediul în București, Calea Victoriei nr. 194, sector 1 și GUVERNUL ROMÂNIEI, cu sediul în București, Calea Victoriei nr. 1, sector 1.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns recurenta-reclamantă Ionescu Cristina-Oana, prin mandatar Orășanu Marius-Silviu, potrivit procurii judiciare nr. 1779 din 13 mai 2014, fila 108 dosar fond, lipsind celelalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, învederându-se instanței că, recursul se află la primul termen de judecată și că, s-a depus la dosar prin Serviciul registratură concluzii scrise din partea recurenteii reclamante Ionescu Cristina Oana, după care,

Reprezentantul recurenteii reclamante Ionescu Cristina Oana, solicită instanței a lua act că a învederat deja și la instanța de fond că Autoritatea Națională Pentru Persoanele cu Handicap a fost desființată, tribunalul a reținut acest aspect, dar în recurs a fost citat și menționat în citativ, sens în care apreciază necesitatea rectificării acestuia. Totodată solicită acordarea cuvântului în dezbateri..

Curtea luând act susținerile părții prezente în sensul că Autoritatea Națională Pentru Persoanele cu Handicap a fost desființată și totodată că nu mai sunt alte cereri de formulat și verificând actele și lucrările dosarului constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbateri.

Reprezentantul recurenteii reclamante Ionescu Cristina Oana, solicită admiterea recursului promovat de reclamantă conform motivelor și respingerea recursului formulat de pârât. Cu cheltuieli de judecată reprezentând cheltuieli de transport și taxe poștale.

În temeiul dispozițiilor art. 394 NCPC, instanța rămâne în deliberare asupra cererii.

CURTEA

Deliberând asupra recursurilor de față, reține următoarele,

Prin Încheierea pronunțată în data de 15 ianuarie 2015, Tribunalul Prahova a admis excepția lipsei calității procesuale pasive a paratului Guvernul României, a respins cererea formulată de reclamanta IONESCU CRISTINA OANA, a admis în parte cererea formulată de reclamanta IONESCU CRISTINA OANA, în contradictoriu cu pârâții CONSILIUL JUDEȚEAN PRAHOVA - DIRECȚIA GENERALĂ DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI PROTECȚIA COPILULUI PRAHOVA - COMISIA DE EVALUARE A PERSOANELOR ADULTE CU HANDICAP PRAHOVA, MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI, PROTECȚIEI SOCIALE ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE astfel cum a fost modificată și a aplicat conducătorului Direcției Generale de Asistența Socială și Protecția Copilului Prahova din cadrul Consiliului Județean Prahova amenda în cuantum de 20 % din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, de la data rămânării definitive a prezentei, pentru neexecutarea sentinței civile nr. 11 din 16.01.2012 a Curții de Apel Ploiești, irevocabilă prin decizia Curții de Apel Ploiești nr. 5730 din data de 30.05.2013, a respins în rest cererea ca neîntemeiată și a obligat pârâțul Consiliul Local Ploiești, Direcției Generale de Asistența Socială și Protecția Copilului Prahova din cadrul Consiliului Județean Prahova la plata către reclamanta a sumei de 188,3 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs reclamanta IONESCU CRISTINA OANA și pârâta DIRECȚIA GENERALĂ DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI PROTECȚIA COPILULUI PRAHOVA - CONSILIUL JUDEȚEAN PRAHOVA, ambele criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

Recurenta reclamantă IONESCU CRISTINA OANA a invocat disp. art. 20 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, art. 483 Cod proc. civilă raportat la disp. art. 480 alin. (1) și (3) Cod proc. civilă, și disp. art. 20. alin. 3 din Legea nr. 554/2004, art. 498 alin. (1) Cod proc. civilă, raportat la disp. art. 488 alin. (1) pct. 6-8 Cod proc. civilă și a criticat încheierea pentru nelegalitate și nelegalitate:

A invocat motive de nelegalitate, respectiv, încălcarea autorității lucrului judecat (motiv de casare a hotărârii atacate prevăzut de disp. art. 498 alin. (1) raportat la disp. art. 488 alin. (1) oct. 7 Cod proc. civilă și art. 432 Cod proc. Civilă.

Prin încheierea de ședință supusă controlului, instanța de fond, în mod greșit a apreciat că numai pârâta CEPAN Prahova, prin DGASPC Prahova a nesocotit sentința nr. 11/16.01.2012, rămasă irevocabilă prin decizia nr. 5730/30.05.2013, ambele ale Curții de Apel Ploiești, deși sentințele arătate se referă și la pârâta Comisia Superioară București de pe lângă Ministerul Muncii. Mai mult, instanța de fond nu a apreciat ca fiind neexecutată și Decizia nr. 6372/11.06.2012 a Curții de Apel Ploiești, fiind o încălcare a normelor de drept material prevăzute de disp. art. 430 alin. (1)-(2) Cod proc. civilă, raportate la disp. art. 432 Cod proc. civilă, privind efectele motivării hotărârilor judecătorești, în raport și de deciziile Curții Constituționale a României, ce au normă „definitivă și general obligatorie” pentru toate instanțele naționale și a deciziilor CEDO; potrivit disp. art. 3 Cod proc. civilă au prioritate în fața instanțelor de judecată, cu excepția cazului când Codul de procedură civilă este mai favorabil părții.

A solicitat a se observa în hotărârea recurată că, deși instanța de fond reține că sentința nr. 11/16.01.2012 a Curții de Apel Ploiești este „titlu executoriu”, aplicarea acestuia o restrânge doar la pârâta D.G.A.S.P.C. Prahova, deși, prin anularea deciziilor de încadrare în grad de handicap atât a acestei pârâte cât și a Comisiei Superioare de pe lângă Ministerul Muncii, deci celelalte pârâte, sentința pe care o reține instanța de fond ca fiind titlu executoriu a dispus față de ambele pârâte „reevaluarea medicală a reclamantei”.

Comisia Superioară de pe lângă Ministerul Muncii nu doar că are calitate procesuală pasivă, fapt constatat de toate cele 3 hotărâri judecătorești în raport și de disp. Legii nr. 448/2006, dar aceeași Comisie Superioară cenzurează, la rândul său, o decizie de încadrare în grad de handicap emisă de o Comisie locală (art. 90 ind. 2 pct. 2-4 din Legea nr. 448/2006 republicată, actualizată prin Legea nr. 136/18.07.2012 și Legea nr. 2/1.02.2013).

Constatănd că sentința nr. 11/16.01.2012 a Curții de Apel Ploiești este în fapt titlu executoriu, instanța de fond elimină în mod greșit considerentele celui alt titlu executoriu invocat și anume decizia nr. 6372/11.06.2013.

Chiar dacă, prin dispozitivul acelei decizii cauza a fost casată și trimisă spre rejudecare, art. 430 alin. (1)-(2) Cod proc. civilă este cât se poate de clar, în raport de disp. art. 22 și art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, „hotărârile judecătorești definitive pronunțate potrivit prezentei legi sunt titluri executorii (art. 22 Legea nr. 554/2004) iar „autoritatea de lucru judecat privește dispozitivul, precum și considerentele pe care acesta se sprijină, inclusiv cele prin care s-a rezolvat o chestiune litigioasă” (art. 430 alin. (2) Cod proc. civilă).

Având în vedere că pârătele nu au dus la îndeplinire niciuna din sentințele asupra căreia instanța era investită să ceară punerea lor în executare silită (sentința nr. 11/16.01.2012, decizia nr. 5730/30.05.2013, decizia nr. 6372/11.06.2013), în raport de articolele de lege arătate mai sus este evidentă eroarea instanței de fond.

Se arată de asemenea, că hotărârea dată contravine normelor de drept material, a jurisprudenței interne și a jurisprudenței CEDO, a practicilor unitare ale sistemului judiciar național (motiv de casare a hotărârii atacate prevăzut de disp. art. 488 alin. (1) pct 8 Cod proc. civilă).

A precizat că instanța se pronunță prin încheiere de ședință de la data de 15.01.2015, calea de atac fiind recursul în termen de 5 zile de la comunicare, or potrivit normelor de drept instituite de disp. art. 24 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, așa cum au fost acestea modificate de disp. art. IV pct. 1 din Legea nr. 138/15.10.2014, „instanța de executare, prin încheiere definitivă dată cu citarea părților, aplică conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, care se face venit la bugetul de stat, iar reclamantului îi acordă penalități, în condițiile art. 905 din Codul de procedură civilă”, relevant fiind că art. 24 din Legea nr. 554/2004 a fost modificat la data de 15.10.2014 deci anterior pronunțării unei soluții în cauză, ceea ce ar duce, în concepția sa, la aplicarea art. 24 din Legea nr. 554/2004 așa cum a fost modificat de Legea nr. 138/15.10.2014. Având în vedere principiul că legea nu poate fi retroactivă, cu excepția legii penale, cum până la data pronunțării încheierii de ședință atacată cu recurs legea a fost modificată, instanța de executare trebuia să țină cont de această modificare legislativă. Faptul că inițial cauza s-a desfășurat în ședință publică, ulterior instanța de fond trecând la procedura pe cameră de consiliu vine să susțină acest punct

de vedere, adică a aplicării art. 24 modificat de Legea nr. 138/2014, raportat la aspectul că prin legea invocată a fost introdusă obligativitatea judecării cauzelor privind executarea silită în procedură de cameră de consiliu și nu în ședință publică. Nu e nici normal dar nici juridic ca instanța să decidă aplicarea noii legi doar parțial, admitând judecarea cauzei în cameră de consiliu, dar pronunțându-se, pe fondul acesteia, cu aplicarea dispozițiilor anterioare.

Prin aceeași încheiere de ședință atacată, instanța de fond, în mod greșit a respins acordarea penalităților prevăzute de disp. art. 24 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ, raportat la disp. art. 905 Cod proc. civilă, sau de daune cominatorii prevăzute de art. 11 din Legea nr. 76/2012, întrucât procedura trebuie raportată la disp. art. 22 și în continuare a aceleiași legi, fiind practic o executare silită a obligațiilor impuse, în natură, părților, care nu au executat benevol obligațiile ce le-au fost impuse prin titlurile executorii irevocabile reprezentate de sentințele invocate prin cererea de chemare în judecată.

În ceea ce privește daunele cominatorii, a arătat că jurisprudența CEDO este constantă sub acest aspect, în cazurile în care au fost constatate încălcări ale legii față de un reclamant de către o autoritate a statului.

Prin încheierea de ședință atacată, instanța de fond, în mod greșit dispus: „Aplică conducătorului Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Prahova din cadrul Consiliului Județean Prahova amendă în cuantum de 20 % din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, de la data rămânerii definitive a prezentei (...)”. Potrivit procedurilor descrise de disp. art. 22 și în continuare din Legea nr. 554/2004, amenda se aplică conducătorului nu de la data rămânerii definitive a hotărârii date pe disp. art. 24 din legea enunțată în cauză ci conform alin. (1) al art. 24 al aceleiași legi.

Hotărârea atacată cuprinde motive și dispoziții contradictorii (motiv de casare a hotărârii atacate prevăzut de disp. art. 488 alin. (1) oct. 6 Cod proc. civilă): în mod greșit instanța de fond a pronunțat o hotărâre prin care a obligat alte părți să achite cheltuielile judiciare la fond, față de părțile chemate în judecată, respectiv pârâtul Consiliul Local Ploiești, DGAS și Protecția Copilului, întrucât nu s-a judecat cu Consiliul Local Ploiești.

Pe fondul acțiunii în ceea ce privește admiterea excepției procesuale invocată de pârâta Guvernul României, a considerat că aceasta s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor legale în vigoare, acesta având atât rolul de coordonator al întregii activități a administrațiilor publice a pârâtei cât și, în raport, particular cu acest caz, rolul de garant al drepturilor persoanelor cu handicap, drepturi ce, în mod imperios, trebuiau a fi protejate de către pârâtă.

În ceea ce privește amendarea conducătorilor autorităților publice arătate prin cererea modificată de chemare în judecată, în raport de probele administrate, consideră că această măsură se impune și prin prisma faptului că aceștia au refuzat ducerea la îndeplinire benevolă a dispozițiilor celor 3 sentințe irevocabile arătate.

În concret, pe lângă sistarea plăților prevăzute de Legea nr. 448/2006, în contradictoriu evident cu două sentințe irevocabile ce-i recunosc aplicabilitatea drepturilor legii respective recurente, așa cum corect a reținut și instanța de fond, conducătorii instituțiilor arătate au refuzat să ia act de obligațiile ce le au privind emiterea de acte administrative sau efectuarea de anumite operațiuni privind angajarea medicului specialist oncolog în cadrul Serviciului de Evaluare Complexă de pe lângă

CEPAH Prahova, cu toate că prin procedura-prealabilă declanșată se aducea la cunoștința părților aceste încălcări.

Având în vedere, motivele de recurs enunțate a solicitat a se dispune, în temeiul disp. art. 20 alin. 3 din Legea nr. 554/2004; a art. 498 alin. (1) și art. 496 alin. (2) Cod procedură civilă, casarea în tot a încheierii de ședință pronunțată de Tribunalul Prahova, secția a II-a contencios în cameră de consiliu, în dosarul de mai sus la data 15.01.2015 și, pe fond, a se admite acțiunea reclamantei, așa cum a fost precizată și modificată.

Recurenta pârâtă DIRECȚIA GENERALĂ DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI PROTECȚIA COPILULUI PRAHOVA- CONSILIUL JUDEȚEAN PRAHOVA, a solicitat admiterea recursului, modificarea în tot a sentința atacată și pe fond să se respingă acțiunea reclamantei.

În fapt a susținut că prin încheierea de ședință din data de 15.01.2015 pronunțată de Tribunalul Prahova, în dosarul nr.1052/105/2014, instanța de fond a aplicat conducătorului Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Prahova „amendă în cuantum de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, de la data rămânerii definitive a prezentei, pentru neexecutarea Sentinței civile nr. 11 din 16.01.2012 a Curții de Apel Ploiești, irevocabilă prin Decizia Curții de Apel Ploiești nr. 5730 din data 30.05.2013”. De asemenea, instanța de fond a obligat Consiliul Local Ploiești, Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Prahova din cadrul Consiliului Județean Prahova la plata către reclamantă a sumei de 188,3 lei cheltuieli de judecată.

S-a mai menționat faptul că reclamanta a fost informată în repetate rânduri că trebuie să se prezinte la Comisia de Evaluare a persoanelor Adulte cu Handicap Prahova în vederea punerii în aplicare a dispozițiilor sentinței civile nr. 11 din 16.01.2012 a Curții de Apel Ploiești, irevocabilă prin decizia Curții de Apel Ploiești nr. 5730 din data 30.05.2013 și anume pentru a se reevalua situația medicală a reclamantei și să fie încadrată într-un grad de handicap corespunzător, așa cum reiese din adresele nr. IA 18281/21.08.2013; nr. IA 20725/12.09.2013 și IB 23178/23.10.2013, anexate.

De altfel, reclamanta a refuzat să se prezinte la reevaluare, așa cum singură admite în cadrul adresei înregistrate la instituția recurentă sub nr. IA 20725/28.08.2013.

Prin răspunsul dat de către instituția recurentă înregistrat sub nr. IA 20725/12.09.2013, i s-a pus din nou în vedere reclamantei să se prezinte în fața Comisiei de Evaluare a persoanelor Adulte cu Handicap Prahova pentru a se reevalua situația medicală și să fie încadrată într-un grad de handicap corespunzător.

S-a apreciat că instanța de fond a făcut o gravă eroare în sensul că a dispus aplicarea unei amenzi conducătorului Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Prahova, deși acesta nu are nici o competență în încadrarea și reevaluarea încadrării unei persoane adulte în grad de handicap, judecătorul fondului făcând confuzie între doua instituții separate.

Astfel a precizat că Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Prahova este organizată în conformitate cu dispozițiile art. 2 din H.G. nr.1434/2004 privind atribuțiile și Regulamentul-cadru de organizare și funcționare ale Direcției generale de asistență socială și protecția copilului, cu modificările și completările ulterioare, „Direcția generală este instituția publică cu personalitate juridică, înființată în subordinea consiliului județean, respectiv a consiliului local al

sectorului municipiului București, prin comasarea serviciului public de asistență socială și a serviciului public specializat pentru protecția copilului de la nivelul județului, respectiv al sectorului municipiului București, prin preluarea, în mod corespunzător, a atribuțiilor și funcțiilor acestora.” Comisia de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap Prahova este organizată în conformitate cu dispozițiile art. 1 din H.G. nr. 430/2008 pentru aprobarea Metodologiei privind organizarea și funcționarea comisiilor de evaluare a persoanelor adulte cu handicap, cu modificările și completările ulterioare, „Comisia de evaluare a persoanelor adulte cu handicap, denumită în continuare comisia de evaluare, se organizează și funcționează, potrivit prevederilor art. 85 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, ca organ de specialitate, fără personalitate juridică, al consiliului județean, respectiv al consiliului local din cadrul fiecărui sector al municipiului București. Comisia de evaluare desfășoară activitate decizională în domeniul încadrării persoanelor adulte în grad de handicap, respectiv în domeniul promovării drepturilor acestor persoane, cu respectarea legislației în domeniu, precum și a prezentei metodologii.”

Față de cele expuse mai sus, precum și față de probele care vor fi administrate în această cauză, a solicitat admiterea recursului, modificarea în tot a încheierii de ședință din data de 15.01.2015 pronunțată de Tribunalul Prahova, în dosarul nr.1052/105/2014, și pe fond să se respingă acțiunea reclamantei.

Prin întâmpinarea formulată pârâta Guvernul României a solicitat respingerea recursului declarat de recurenta-reclamantă Ionescu Cristina Oana împotriva încheierii din 15.01.2015 pronunțată de Tribunalul Prahova - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 1052/105/2014 pentru următoarele considerente:

1. Pe fondul cererii, recursul este neîntemeiat și solicită respingerea acestuia pentru următoarele motive:

Prin încheierea din 15.01.2015, Tribunalul Prahova respins cererea reclamantei-recurente formulată în contradictoriu cu Guvernul României ca fiind îndreptată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă sens în care este necesar a se menține dispozițiile în ceea ce privește lipsa calității procesuale pasive a Guvernului României.

Consideră că în această privința instanța de fond a pronunțat o hotărâre temeinică și legală, reținând în mod corect că în cuprinsul cererii de chemare în judecată nu este menționat nici un act normativ emis de Guvernul României, care prin dispozițiile sale să aducă o vătămare unui drept al reclamantei. De asemenea, reclamanta nu a pretins și nici nu a dovedit faptul că Guvernul României ar refuzat nejustificat să răspundă sau să soluționeze o petiție.

Potrivit prevederilor constituționale și celor ale legii speciale de organizare și funcționare (Legea nr.90/2001), Guvernul României este un organ colegial, fără personalitate juridică civilă, care asigură realizarea politicii interne, și externe a țării, precum și conducerea generală a administrației publice, iar pentru realizarea atribuțiilor sale adoptă acte administrative de autoritate pe baza și în vederea executării legii.

Acest organ colegial poate sta în justiție, în calitate de pârât, numai în litigiile de contencios administrativ, atunci când este contestată legalitatea actelor administrative pe care le adoptă, în acest caz fiind în prezența unei capacități juridice

speciale de drept public, fundamentată pe prevederile constituționale și pe dispozițiile legii speciale de organizare și funcționare - Legea nr.90/2001; acordând acestui organ al administrației de stat dreptul de a adopta acte administrative, implicit, legea îi acordă și capacitatea de a sta în judecată, atunci când instanțele judecătorești exercită, în condițiile stabilite de Legea nr.554/2004, controlul legalității actelor sale.

De altfel, instanța de fond a reținut în mod corect faptul că din motivarea în fapt și în drept a cererii de chemare în judecată, nu reiese că între Guvernul României și reclamantă ar exista vreun raport juridic de drept material care, prin prezenta cerere, să poată fi transpus într-un raport de drept procesual.

Pârâta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Prahova în cuprinsul întâmpinării a învederat faptul că reclamanta a fost informată în repetate rânduri că trebuie să se prezinte la Comisia de Evaluare a persoanelor Adulte cu Handicap Prahova în vederea punerii în aplicare a dispozițiilor Sentinței civile nr. 11 din 16.01.2012 a Curții de Apel Ploiești, irevocabilă prin Decizia Curții de Apel Ploiești nr. 5730 din data 30.05.2013 și anume pentru a se reevalua situația medicală a reclamantei și să fie încadrată într-un grad de handicap corespunzător, așa cum reiese din adresele nr.IA 18281/21.08.2013 ; nr. IA 20725/12.09.2013 și IB 23178/23.10.2013, anexate.

De altfel, reclamanta a refuzat să se prezinte la reevaluare, așa cum singură a admis în cadrul adresei înregistrate la instituție sub nr. IA 20725/28.08.2013, dar prin răspunsul dat de către instituția pârâtă înregistrat sub nr. IA 20725/12.09.2013, i s-a pus din nou în vedere reclamantei să se prezinte în fața Comisiei de Evaluare a persoanelor Adulte cu Handicap Prahova pentru a se reevalua situația medicală și să fie încadrată într-un grad de handicap corespunzător.

Față de cele expuse mai sus, precum și față de probele care vor fi administrate în această cauză, a solicitat să se respingă recursul, să se modifice în tot încheierea de ședință din data de 15.01.2015 pronunțată de Tribunalul Prahova, în dosarul nr.1052/105/2014, și pe fond să se respingă acțiunea reclamantei.

Prin întâmpinarea formulată reclamanta recurentă Ionescu Cristina-Oana a solicitat în principal să se anuleze recursul declarat de recurenta-pârâtă, iar în subsidiar să admită în parte recursul, respingând restul solicitărilor.

Examinând sentința recurată prin prisma criticilor formulate și a temeiurilor prevăzute de art. 488 Noul Cod de procedură civilă, Curtea reține că recursurile sunt nefondate, potrivit considerentelor ce urmează:

Criticile formulate de către recurenta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Prahova vizează aplicarea eronată a amenzii în cuantum de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, conducătorului instituției de la data rămânerii definitive a sentinței, în contextul în care aceasta a emis adrese către reclamantă în vederea punerii în executare a sentinței civile nr. 11/16.01.2012 pronunțată de Curtea de Apel Ploiești.

Prin sentința civilă nr. 11/16.01.2012 s-a admis în parte acțiunea formulată, s-a anulat certificatul de încadrare în grad de handicap nr. 6082/1.06.2010 emis de Consiliul Județean Prahova - CEPHA și Decizia de încadrare în grad de handicap nr. 9599/22.12.2010 emisă de MMFPS-DGPH-CSEPAH București și s-a dispus reevaluarea reclamantei și încadrarea în gradul de handicap corespunzător, precum și recunoașterea drepturilor prevăzute de lege, începând cu data de 01.06.2010.

S-a reținut în considerentele sentinței că, potrivit art. 9-50 din HG nr.268/2007, serviciul de evaluare complet trebuie să fie format și dintr-un medic specialist oncolog care să întocmească raportul de evaluare, iar în cazul de față, în componența comisiei de evaluare nu a fost un astfel de medic și nu s-a întocmit raportul respectiv.

Această sentință a rămas irevocabilă prin decizia nr. 5730/30.05.2013, fiind respinse ca nefondate recursurile declarate de reclamantă și pârâțul Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Comisia de Evaluare a Persoanelor cu Handicap pentru Adulți București.

Este adevărat că recurenta pârâtă Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Prahova a emis adrese către reclamantă pentru emiterea certificatelor în sensul dispozițiilor sentinței civile nr. 11/16.01.2012, însă nu a făcut dovada depunerii diligențelor necesare legale pentru aducerea sa la îndeplinire.

Mai mult decât atât, în fața instanței de fond prin întâmpinarea formulată a solicitat respingerea acțiunii ca inadmisibilă apreciind că nu se poate schimba componența comisiilor de încadrare în grad de handicap teritorială, fapt sinonim cu modificare legislativă, cererea reclamantei excedând obiectului unei acțiuni de contencios administrativ.

Totodată, prin sentința nr.11/16.01.2012 s-a dispus anularea certificatului de încadrare în grad de handicap nr.6082/01.06.2010 emis de Consiliul Județean Prahova, arătându-se expres că serviciul de evaluare complet trebuie să fie format și dintr-un medic specialist oncolog care să întocmească raportul de evaluare, iar în cazul de față, în componența comisiei de evaluare nu a fost un astfel de medic și nu s-a întocmit raportul respectiv.

În acest context, dat fiind cuprinsul sentinței a cărei executare s-a solicitat, susținerea în sensul imposibilității executării sentinței nr.11/16.01.2012 se apreciază că este de natură a încălca autoritatea de lucru judecat.

Potrivit art. 24 din Legea nr. 554/2004, dacă în urma admiterii acțiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, executarea hotărârii definitive și irevocabile se face în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, iar în lipsa unui astfel de termen, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii.

În cazul în care termenul nu este respectat, se aplică conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, iar reclamantul are dreptul la penalități, în condițiile art. 894 din Codul de procedură civilă.

Ori, în contextul sentinței pronunțate care constituie titlu executoriu a mențiunilor exprese prevăzute în art. 24 din Legea nr. 554/2004, a înscrisurilor existente la dosarul cauzei, susținerile recurente pârâte, se apreciază că aceasta din urmă nu a depus diligențele necesare în vederea aducerii la îndeplinire a dispozițiilor cuprinse în titlul executoriu reprezentat de sentința nr. 11/16.01.2012, context în care sancțiunea aplicată respectă dispozițiile art.24 din Legea nr.554/2004.

Susținerile recurente cu privire la confuzia între două instituții separate, respectiv Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Prahova și Comisia de Evaluare a Persoanelor cu Handicap pentru Adulți Prahova este nefondată. La dosarul cauzei se află adresele emise de către Direcția Generală de Asistență

Socială și Protecția Copilului Prahova, (filele 7, 10, 12,) prin care se solicită reclamantei să depună diligențele necesare pentru aducerea la îndeplinire a titlului executoriu, întreaga corespondență fiind purtată cu această instituție, neexistând nici o confuzie, recurenta pârâtă întocmind documentația cu privire la înscrisurile contestate de către parte, dispunând totodată măsuri pentru punerea în executare a sentinței nr.11/16.01.2012.

În ceea ce privește criticile formulate de către recurenta reclamantă Ionescu Cristina Oana în sensul încălcării autorității de lucru judecat, cu privire la deciziile nr.5730/30.05.2013 și nr. 6372/11.06.2012 ale Curții de Apel Ploiești acestea sunt nefondate. Astfel, prin decizia nr. 5730/30.05.2013 s-au respins ca nefondate recursurile declarate de părți menținându-se sentința nr. 11/16.01.2012, acesta din urmă constituind titlu executoriu, dispozitivul acesteia urmând a fi pus în executare, prin decizia nr.5730/2013 doar s-a respins recursul împotriva sentinței ce constituie titlu executoriu nefiind dispusă de către instanța de recurs vreo măsură de natură a fi pusă în executare.

În ceea ce privește decizia nr. 6372/11.06.2013 pronunțată de Curtea de Apel Ploiești, a cărei executare s-a solicitat este de reținut că, prin dispozitivul acesteia s-a admis recursul declarat, s-a casat sentința nr. 429/27.11.2012 și s-a trimis cauza spre rejudecare la Tribunalul Prahova, menționându-se în cuprinsul considerentelor completarea probatoriului cu expertiză medicală de specialitate de către instanța de fond, decizia invocată de către recurenta reclamantă necuprinzând măsuri de natură a fi puse în executare, aceasta este o decizie de casare cu trimitere spre rejudecare, context în care nu se pune în discuție încălcarea autorității de lucru judecat de către instanța investită cu prezenta acțiune care, a avut în vedere sentința reprezentând titlu executoriu ce urmează a fi pusă în executare și incidența în cazul în speță a dispozițiilor art. 24 din Legea nr. 554/2004.

Critica relativ la aplicarea de către instanța de fond a dispozițiilor art. 24 alin. 3 din legea contenciosului administrativ, se reține că este neîntemeiată, în contextul în care aceste dispoziții au fost abrogate, motiv pentru care nu se mai pot aplica.

În ceea ce privește cea de a doua pârâtă Ministerul Muncii este de reținut că instanța de fond în mod corect a aplicat sancțiunea, conducătorului instituției desemnate în mod direct să pună în executare sentința. Dispozițiile art. 24 din Legea nr. 554/2004 prevăd expres aplicarea unei sancțiuni conducătorului unității care trebuie să execute în mod expres dispozitivul sentinței, în speța de față conducătorul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Prahova.

Susținerea recurente reclamate în sensul acordării de daune cominatorii nu poate fi reținută, având în vedere că legislația nu privește acordarea în mod imperativ a acestora, existând doar posibilitatea acordării, această măsură urmând a fi apreciată de către instanță. În cazul în speță astfel cum a apreciat și instanța de fond s-a considerat oportun acordarea unei amenzi conducătorului unității, finalitatea urmărită fiind aceea de punere în executare a sentinței nr. 11/16.01.2012, respectiv reevaluarea reclamantei și încadrarea în grad de handicap corespunzător.

Dat fiind cele expuse anterior, reținând că sentința recurată este temeinică și legală, sub aspectul tuturor criticilor formulate, Curtea, în baza dispozițiilor art. 496 noul Cod de procedură civilă, va respinge recursurile ca nefondate, în cauză nefiind incident niciunul din motivele prevăzute de art. 488 Noul Cod de procedură civilă.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

DECIDE:

Respinge recursurile declarat de reclamanta IONESCU CRISTINA OANA, cu domiciliul în Câmpina, str. Simion Bărnuțiu nr. 8, județul Prahova și pârâta DIRECȚIA GENERALĂ DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI PROTECȚIA COPILULUI PRAHOVA- CONSILIUL JUDEȚEAN PRAHOVA cu sediul în Ploiești, șos. Vestului nr. 14-16, județul Prahova, împotriva Încheierii pronunțate în data de 15 ianuarie 2015 de Tribunalul Prahova, în contradictoriu cu MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI, PROTECȚIEI SOCIALE ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE cu sediul în București, str. Dem I. Dobrescu nr. 2-4, sector 1, MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI, PROTECȚIEI SOCIALE ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE-AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PERSOANELE CU HANDICAP cu sediul în București, Calea Victoriei nr. 194, sector 1 și GUVERNUL ROMÂNIEI, cu sediul în București, Calea Victoriei nr. 1, sector 1. recursurile declarat de reclamanta IONESCU CRISTINA OANA, cu domiciliul în Câmpina, str. Simion Bărnuțiu nr. 8, județul Prahova și pârâta DIRECȚIA GENERALĂ DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI PROTECȚIA COPILULUI PRAHOVA- CONSILIUL JUDEȚEAN PRAHOVA cu sediul în Ploiești, șos. Vestului nr. 14-16, județul Prahova, împotriva Încheierii pronunțate în data de 15 ianuarie 2015 de Tribunalul Prahova, în contradictoriu cu MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI, PROTECȚIEI SOCIALE ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE cu sediul în București, str. Dem I. Dobrescu nr. 2-4, sector 1, MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI, PROTECȚIEI SOCIALE ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE-AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PERSOANELE CU HANDICAP cu sediul în București, Calea Victoriei nr. 194, sector 1 și GUVERNUL ROMÂNIEI, cu sediul în București, Calea Victoriei nr. 1, sector 1.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 7 mai 2015.

Președinte
Nițu Teodor

Judecători
Stan Aida Liliana

Duboșaru Rodica
Fiind în concediu de odihnă
se semnează de către
Președintele completului

Grefier

Streche Ana-Eliza

Fiind în concediu de odihnă
se semnează de către
Primul grefier

Operator date cu caracter personal

Număr notificare 3120

Red.SAL / tehnoled. A.E.S.

2 Ex. / 06.07.2015

Ds.fond 1052/105/2014 Tribunal Prahova

Jud.fond Malita Mirela

